

Aan Mevrouw J. Schauvliege
Vlaams Minister van Leefmilieu, Natuur en
Cultuur
Koolstraat 35
1000 Brussel

Riemst, 11 augustus 2011

Geachte Mevrouw de Minister,

Op 25 september 2010 organiseerde Hubertus Vereniging Vlaanderen samen met ANB en INBO een everzwijnen symposium in Limburg.

De aanwezige actoren, met name ANB-Limburg, INBO, Natuurpunt-Limburg, Stichting Limburgs Landschap, Regionaal Landschap Kempen en Maas, Boerenbond, Provincie Limburg Leefmilieu en HVV, kwamen tot het volgende gezamenlijke standpunt:

- de aanwezige everzwijnen (ten Noord-Oosten van het Albertkanaal) kunnen blijven en kunnen mogelijk een meerwaarde betekenen voor de biodiversiteit (alleen de Boerenbond opteerde voor een nuloptie beheer, in feite bedoelde BB een minimale schade);
- de huidige wetgeving is te beperkend om aan een degelijk populatiebeheer te doen = schadebeperking;
- een goed everzwijnenbeheer is alleen maar mogelijk door met alle actoren samen rond de tafel te gaan zitten (participatief beheer);
- er is nood aan een degelijke wetenschappelijke onderbouwing en opvolging van de everzwijnenpopulatie met in functie daarvan een voortdurende bijsturing van het beheer = adaptief beheer.

U, Mevrouw de Minister, nam de beslissing een proefproject uit te schrijven voor Limburg om gepaste maatregelen uit te testen die dan later aangewend kunnen worden op volledig Vlaams niveau. De opdracht werd toegewezen aan de Centrale Diensten van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Tot grote teleurstelling van de Limburgse jagers heeft er tot op heden, bijna één jaar later, geen enkel overleg plaats gevonden met de voornaamste doelgroep, n.l. de jachtsector, noch werd enige concrete vooruitgang gemaakt in het dossier 'everzwijnenbeheer'.

Ondanks herhaald aandringen de voorbije jaren van de Limburgse Jagersvereniging en Hubertus Vereniging Vlaanderen bij u, bij ANB en zelfs al bij de vorige verantwoordelijke minister, tikt de klok verder en schijnt niemand – behalve de jachtsector – dit dossier voldoende ernstig te nemen. De klok tikt als een tijdbom want ernstige schade in land- en tuinbouw staat eraan te komen of deed zich al voor. Het kan dan ook niet dat jagers verantwoordelijk gesteld zouden worden voor schade door everzwijnen, terwijl de overheid aan de jachtsector niet de middelen verschaft die nodig zijn om een gericht beheer uit te voeren. De mogelijke desastreuze gevolgen van een uit de hand gelopen everzwijnenpopulatie zijn in alle Europese landen goed gekend, Vlaanderen heeft vandaag nog altijd niet de ogen geopend. In de huidige omstandigheden en met de huidige totaal ontoereikende wettelijke jachtmiddelen, weigert de Limburgse jachtsector mogelijke schade te vergoeden of op zich te nemen.

Recent vernemen wij de oproep van de militaire overheid die jagers aanspoort om aan bestrijdingsacties deel te nemen. De wettelijke figuur van bestrijding werd echter decretaal in het leven geroepen om in uitzonderlijke situaties een tekortkoming van het normale populatiebeheer recht te zetten en zulks beperkt tot lokale situaties. Bestrijding is allerminst bedoeld om een degelijk, gepland populatiebeheer te vervangen in een groot gebied en kan dat ook absoluut niet. Meer dan een druppel op een hete plaat is het niet, zeker niet nu die bestrijding slechts op één (militair) terrein in Limburg plaats vindt.

In naam van de Limburgse jachtgemeenschap druk ik u dan ook onze grote teleurstelling uit. Teleurstelling wegens het totale gebrek aan een aangepast beheer en aan toereikende wettelijke beheermaatregelen, teleurstelling wegens de mate waarin de everzwijnenpopulatie in Limburg ernstig genomen wordt door de overheid. De teleurstelling van de Limburgse landbouwsector hoeven wij niet uit te drukken, maar laat zich uiteraard raden. Staat u ons daarom toe nog eenmaal de oproep tot dringende actie te herhalen.

In afwachting van uw antwoord verblijven wij intussen,

met achtingsvolle groeten,

namens de Limburgse jachtsector,

Ludo Fastré

Voorzitter Limburgse Jagersvereniging vzw

